

РЕШЕНИЕ

№ 1076

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Калина Пецова**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12321** по описа за **2021** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място] 1220, [улица], срещу Решение от 21.12.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 6-ти състав по нахд № 4223/2020 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 1 от 24.02.2020 г., издадено от заместник директора на СДВР относно наложена на касатора на основание чл.45 от Закона за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия (ЗООРПСМ) имуществена санкция в размер на 4000 лв. за нарушение на чл.16, ал.2, вр. ал.3 от ЗООРПСМ.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно приложение на материалния закон. Визират се допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения. Касаторът твърди, че проверката е проведена три дни след датата на провеждане на спорното мероприятие, поради което не може да удостовери липсата на стационарни или подвижни камери за наблюдение по време на самата футболна среща. Касаторът счита, че в решението не са изложени мотиви и превратно са тълкувани събраните доказателства. Сочи допуснато

процесуално нарушение при квалификацията, тъй като чл.16, ал.3 от ЗООРПСМ съдържа три точки, без да е конкретизирано коя от тях е нарушена. Счита, че е налице основание за приложение на чл.28 ЗАНН. Претендира за отмяна на обжалваното решение на СРС и за отмяна на НП.

Ответникът по касационната жалба Отдел "Пътна полиция" (ОПП) при СДВР изразява становище за нейната неоснователност в писмени бележки от 31.01.2022 г., чрез юрк. Ц. В.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, а решението на СРС за правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 21.12.2020 г. по нахд № 4223/2020 г., СРС, НО, 6-ти състав, е потвърдил НП № 1 от 24.02.2020 г., издадено от заместник директора на СДВР, с което на касатора на основание чл.45 от ЗООРПСМ е наложено имуществена санкция в размер на 4000 лв. за нарушение на чл.16, ал.2, вр. ал.3 от ЗООРПСМ.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетел на установяване на нарушението М. Ц. М., както и писмените доказателства от административно-наказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица, в сроковете по чл.34 ЗАНН и съдържат всички необходими реквизити по чл.42 и чл.57 ЗАНН. Въз основа на предоставена с писма изх.№ 11-ЛК-433/10.11.2020 г. и № 11-ЛК-395/15.10.2020 г. информация от Български футболен съюз е приел, че ФК „Локомотив С. 1929“ е лицензиран за участие във Втора професионална футболна лига и е получил лиценз за провеждане на домакинските си срещи на стадион „Локомотив“ в [населено място]. От изпратената от Б. документация се установявало, че жалбоподателят е уведомил Б., че по отношение на видеонаблюдението на стадиона има налични видеокамери на всеки вход/изход, както и по една стационарна и една подвижна камери на всеки сектор. По време на провеждане на футболната среща на 30.11.2019 г., с начален час 14:30 часа, възникнал конфликт между посетителите на мача, за което бил изпратен сигнал на тел.112, във връзка с който и при извършените процесуално-следствени действия било установено нарушението. При така установената доказателствена съвкупност, СРС приел от материална страна за доказано вмененото административно нарушение на чл.16, ал.2 и ал.3 от ЗООРПСМ, правилно санкционирано в законовия минимум по чл.45 от ЗООРПСМ. Предвид значителното затруднение на процесуално-следствените действия намерил липса на основание за приложение на чл.28 ЗАНН.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Настоящата касационна инстанция възприема съобразно чл.220 АПК правилно установените от първостепенния съд факти: На 30.11.2019 г., с начален час 14:30

часа, била проведена футболна среща между отборите на ФК „Локомотив С. 1929“ и ФК „Х.“ – П., на стадион „Локомотив“, находящ се в [населено място], [улица]. Установено е при извършена на 03.12.2019 г., в 14:00 часа, проверка, че по време на провеждане на футболната среща организаторът на срещата не е изпълнил задълженията си по чл.16, ал.2 и ал.3 от ЗООРПСМ, тъй като не е осигурил наличието на една камера на всеки вход/изход на сектори „А“ и „Г“. Вместо това и при наличие на три вход/изхода на сектор „А“ била осигурена само една камера, а на сектор „Г“ нямало монтирани видеокамери. Поради неосигуряване на една стационарна и една подвижна камери за всеки от секторите „А“ и „Г“ не била осигурена възможност да се заснема постоянно целия им периметър. Липсвали и камери, заснемащи подходите извън всеки вход/изход, обхващащи спортната зона, касите и местата за изграждане на контролно-пропускателни пунктове.

За констатираното нарушение на чл.16, ал.2 и ал.3 от ЗООРПСМ бил съставен АУАН № 1/27.01.2020 г. и въз основа на него било издадено обжалваното пред СРС НП № 1/24.02.2020 г. на заместник директора на СДВР.

Съгласно чл.16, ал.2 от ЗООРПСМ организаторите на спортни мероприятия заснемат поведението на зрителите в спортната зона и спортния обект, като за целта разполагат видеокамери.

По силата на чл.16, ал.2 от ЗООРПСМ видеокамерите се разполагат в съответствие с инфраструктурата на спортния обект, но не по-малко от:

1. една камера за всеки вход/изход;
2. една стационарна и една подвижна камера за всеки сектор; стационарните камери трябва да заснемат постоянно целия периметър на съответния сектор и да са с технически параметри, позволяващи персонализирането на всяка зона и посетител;
3. камери, заснемащи подходите извън всеки вход/изход, обхващащ спортната зона, касите и местата за изграждане на контролно-пропускателни пунктове.

Неоснователно е оплакването на касатора за непосочване като нарушени на отделните точки по чл.16, ал.3 от ЗООРПСМ, тъй като в обстоятелствената част на АУАН и НП са описани нарушения по всяка една от тях, както следва:

1. организаторът на мероприятиято не е осигурил наличието на една камера за всеки вход/изход на сектори „А“ и „Г“;
2. при наличие на три вход/изхода на сектор „А“, е осигурена само една камера, а на сектор „Г“ няма монтирани видеокамери, с което не е осигурена възможност посредством стационарните камери да се заснема постоянно целия периметър на съответните сектори „А“ и „Г“;
3. Изобщо липсват камери, заснемащи подходите извън всеки вход/изход, обхващащ спортната зона, касите и местата за изграждане на контролно-пропускателни пунктове.

Неоснователни са доводите на касатора, че проведената три дни по-късно проверка не може да установи нарушението по време на самата футболна среща. Установява се от Справка рег. № 513р-16688/15.02.2020 г. по описа на СДВР, че около 16:20 часа, от тел. 112 във 02 РУ-СДВР е получен сигнал за сбиване в сектора за В. гости на стадион „Локомотив“, в края на футболната среща. Изпратените на място АП-132 и П.-200 установили пострадали лица, прегледани на място от екип на Ц.. Образувано е ДП ЗМК-2381/2019 г. по чл.131, ал.1, т.12, вр. чл.130, ал.2 НК и е извършена проверка, обективизирана в протокол рег. № 513р-97572/2019 г.

В т. 6 от протокола са описани броя на входовете и изходите на обекта – 3 броя на

сектор „А“ и три броя на сектор „Г“, от които един затворен, както и броя на разположените камери и на камерите, заснемащи подходите, извън всеки вход/изход (чрез буквално възпроизвеждане на законовите текстове на чл.16, ал.1, т.1-3 от ЗООРПСМ). Отразени са констатации за липса на работещи камери в сектори „А“ и „Г“, 1 брой стационарна камера с лошо качество на „В.“ вход и 1 брой стационарна камера за посетители на сектор „А“.

Именно невъзможността да се проследят липсващите записи е пречила производството по ДП ЗМК-2381/2019 г. по чл.131, ал.1, т.12, вр. чл.130, ал.2 НК, което е категорично доказателство за липсата на съответните камери при провеждане на футболната среща. Казано по друг начин, при наличие на дължимите по чл.16, ал.3 от ЗООРПСМ камери, създадените от тях записи биха опровергали вмененото нарушение, докато липсата на такива записи го потвърждава. По изложените съображения доводите на касатора, че проверка, проведена три дни след датата на спорното мероприятие, не може да докаже липсата на стационарни или подвижни камери за наблюдение по време на самата футболна среща, са изцяло неоснователни.

Твърденията на касатора за процесуални нарушения са твърде общи „дали са спазени процедурите, предвидени в закона“, поради което трудно могат да бъдат обсъдени по реда на чл.218, ал.1 АПК. АУАН е съставен в присъствието на представител на нарушителя, между съдържанието на АУАН и НП съществува пълно единство при описание на фактическия състав на деянието и неговата правна квалификация, съответстващо на изискванията на чл.42 и чл.57, ал.1 ЗАНН. Спазени са сроковете по чл.34 ЗАНН.

Не отговарят на съдържанието на обжалвания съдебен акт твърденията на касатора за липса на мотиви в решението и за превратно тълкуване на събраните доказателства. Разпитан като свидетел актосъставителят М. Ц. М. потвърждава, че „камерите на функционират, не ни бяха предоставени записи“. Предоставената от Б. информация с писмо изх.№ П-ЛК-433/10.11.2020 г. не е допринесла за изясняване на спора, тъй като според нея „Б. няма правомощия за лицензиране на стадиони и други спортни съоръжения, а издава лицензи на професионални футболни клубове“. Съдържащата се в документа информация, че спортният клуб, в лицето на своя представител Б. П. В., е декларирал наличието на видеокамери на всеки вход и изход, не може да обори констатациите, обективирани в протокол рег. № 513р-97572/2019 г.

Касационната инстанция споделя изцяло доводите на СРС за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН, предвид вида на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, и характера на защитените обществени отношения, касаещи мерките за опазване на обществен ред, както и мерките срещу противообществени прояви, извършени при провеждането на спортни мероприятия. "[Маловажен случай](#)" е този, при който с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. В конкретния случай е допуснато извършване на противообществени прояви при провеждане на процесното спортно мероприятие, като именно нарушението на законоустановените задължения на тяхния организатор по чл.16, ал.2 и ал.3 от ЗООРПСМ пряко е довело до невъзможност да се установи тяхното авторство. Правилно и обосновано районният съд е приел, че процесното нарушение не разкрива по – ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. То не се отличава с по-ниска

степен на обществена опасност в сравнение с други идентични нарушения от същия вид, нито обществената му опасност е явно незначителна, нито са налице многобройни и смекчаващи обстоятелства при извършването му.

Касационната инстанция приема, че районният съд е изпълнил задължението си за разкриване на обективната истина по делото (чл.13 НПК), като е постановил решение по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото (чл.14 НПК). Събраните доказателства са пълни, безпротиворечиви и категорично и несъмнено установяват, че касаторът е нарушил задълженията си по чл.16, ал.2 и ал.3 от ЗООРПСМ.

Районният съдия не е тълкувал превратно събраните по делото доказателства, нито е допуснал нарушение на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса. При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства е формирал правилен извод, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на вмененото му нарушение, като наложеното наказание е в законоустановения минимум и съответства на преследваните цели по чл.12 ЗАНН.

При този изход на спора на ответника по касация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева съгласно чл. 63д, ал. 5, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С.-град, XVIII Касационен състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 21.12.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6-ти състав по нахд № 4223/2020 г.

ОСЪЖДА [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място] 1220, [улица], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.